

Két lányok

Két lánnyal találkozom,
le akarok feküdni az egyikkel –
ezért jöttem ki a szobámból.
Velem van egy barát is, nevezzük B.-nek.

Ez a két lány legyen szimpatikus,
és tudjon inni is. Legyen mondjuk
alacsony az egyik, mert azt szeretem;
és ne legyen egyik se lenézhető.
Én viszonylag ritkán hazudok:
nem vagyok jó illuzionista; ha viszont
B. varázsolni kezd, az beválik –
az alacsonyra tehát ne hasson a varázs.

Nagyjából ezek az elvárásaim
a két lánnyal szemben, akik most
egy másik kettő, remélem, barátnői
egymásnak, mától fogva legalább.
Mikor B. varázsolni kezd, mégiscsak
szomorú leszek. B. jó barát, gyakran
beszélgetünk, két lányokról főleg:
mit csinált velük, mit csinálnék én.

Utána esetleg eltelnek hónapok.
Esetleg megunnak, meggyűlölnek
minket, és két lány (barátnői egymásnak)
már nem beszélget rólunk. Rólunk,
így gondolom, mikor elhagynak minket:
az én varázsló barátomat, B.-t,
és engem, aki bár ritkán hazudok,
sosem árulnám el a nevem valódi kezdőbetűjét.

Purosz Leonidasz (1996): költő, slammer. *A városnak meg kell épülnie* című első kötete a FISZ gondozásában jelent meg.